

[Landbrugsministeren.]

masse pleje af vores natur og også har åbnet en masse arealer for andre end sportsfiskere. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at der trods alt er andre mennesker i dette land, som har rekreative interesser, end sportsfiskere, og jeg synes, at Hedeselskabet på en udmærket måde i hvert fald hidindtil har varetaget de almene interesser af rekreativ art.

Til slut vil jeg sige, at Hedeselskabet ikke har opsagt nogen fiskerirettighedsaftaler siden 1965, og jeg er helt overbevist om, at vi nok skal forvalte disse ting på en udmærket måde, også for andre mennesker end sportsfiskere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lindholt* (FP) til landbrugsministeren:

„Vil ministeren oplyse, om der vil blive taget skridt til ændring af landbrugsministeriets bekendtgørelse af 11. august 1955, herunder navnlig med hensyn til godkendte emballageformer, og kan ministeren oplyse, hvorledes kontrol føres med, at bier ikke får adgang til de for statskontrollen anmeldte lagre?“

(Spm. nr. 186).

Skriftlig begrundelse.

Ved landbrugsministeriets ovennævnte bekendtgørelse er stillet en mængde betingelser med hensyn til importen af udenlandsk honning, herunder bl. a. at udenlandsk honning kun må forhandles i glasemballage eller anden af landbrugsministeriet godkendt emballage.

Disse strenge betingelser forekommer ikke længere rimelige, idet plasticemballage efterhånden er blevet godkendt som en sikker form for emballage.

Det forekommer endvidere rimeligt, at bekendtgørelsen simplificeres med hensyn til ekspeditionsformen.

Lindholt (FP):

I den emballage, jeg her viser frem, forefindes dansk honning — det er en emballageform, der er fremstillet af plastic — og i denne er der svensk honning i en emballage, der er fremstillet af glas. Det forekommer ikke særlig rimeligt, at man ikke anerkender

plastic som emballage også for udenlandsk honning. Den bekendtgørelse, der kom i 1955, byggede formentlig på det nu forkerte grundlag, at plastic ikke var så egnet som glas, men efter at man nu er gået over til gode produkter i plastic, skulle man mene, at de også kunne bruges til udenlandsk honning, og det er det, spørgsmålet navnlig går på.

Jeg forventer ikke, at landbrugsministeren giver nogen besvarelse på spørgsmålet om, hvorfor bier ikke må komme ind i disse lagerrum, for mig bekendt findes der i øvrigt ikke nogen færdselslov for bier i det hele taget. Men det viser blot, at den bekendtgørelse, der foreligger, trænger til at blive strammet noget op og blive noget forkortet med hensyn til de mange ord, der er deri.

Landbrugsministeren (*Kofoed*):

Bestemmelserne om udenlandsk honning er fastsat for at forebygge, at der med udenlandsk honning indslippes smitstof af bisygdomme, som vi her i landet gør os stor umage for at bekæmpe, bl. a. især af hensyn til frøavlens interesser. Erfaringerne har vist, at smitten kan udbredes fra honningrester i brugt emballage, der er henkastet på lossepladser.

Det kan selvfølgelig lyde lidt mærkeligt, at man opretholder den slags bestemmelser, men dette, at man har en dagrenovationsordning, hvor man ikke destruerer affaldet, sådan at man er sikker på, at smittefaren er væk, er en af årsagerne til, at disse bestemmelser stadig væk er strenge. Men jeg er bekendt med, at fællesmarkedet for øjeblikket behandler et forslag til Rådsdirektiv om honning. Forslaget vedrører hovedsagelig kvalitetsregler, men indeholder også regler for etikettering m. v., således at det er muligt, der den vej kommer en ændring.

Må jeg samtidig sige med hensyn til spørgsmålet om biers adgang, at det hænger sammen med, at statskontrollen med mejeriprodukter fører tilsyn med, at man, når man tager honning fra udenlandsk over til dansk emballage, holder de danske bier væk fra denne honning for at undgå en eventuel smittefare.

Jeg kan oplyse hr. *Lindholt* om, at det bliver man nødt til at gøre ved hjælp af et trådnæt, for hvis man har vinduerne åbne, smutter bierne ind, selv om der står adgang